

1. 't Is middernacht, en in de hof
buigt, tot de dood bedroefd in 't stof,
de Levensvorst; in zijn gebeên
doorworstelt Hij zijn strijd alleen.

't Is middernacht, maar hoe Hij lijdt,
Zijn jong'ren slapen bij die strijd,
en derven, afgemat in rouw,
de aanblik op des Meesters trouw.

't Is middernacht, maar Jezus waakt,
en 't zieleleed dat Hij doormaakt
bant uit zijn hart de bede niet:
Mijn Vader, dat uw wil geschied'.

't Is middernacht, en 't Vaderhart
verstaat en sterkt de Man van smart,
die 't hevig lijden dat Hij torst
ten eind' doorstrijdt als Levensvorst.

2. Daar juicht een toon, daar klinkt een stem,

Die galmt door gans Jeruzalem;
Een heerlijk morgenlicht breekt aan;
De Zoon van God is opgestaan!

Geen graf hield Davids Zoon omkneld, Hij
overwon, die sterke Held, Hij steeg uit 't
graf door eigen kracht, Want Hij is God,
bekleed met macht!

Nu jaagt de dood geen angst meer aan.
Want alles, alles is voldaan.
Die in 't geloof op Jezus ziet,
Die vreest voor dood en helle niet!

Want nu de Heer is opgestaan,
Nu vangt het nieuwe leven aan,
Een leven door zijn dood bereid,
Een leven in zijn heerlijkheid.

3. Als ik in gedachten sta

bij het kruis van Golgotha,
als ik hoor wat Jezus sprak,
voor zijn oog aan 't kruishout brak,

Hoe nog stervende zijn mond
troost voor vriend en moeder vond,
weet ik: "Hij vergeet ons niet,
schoon Hij stervend ons verliet."

Hoor ik dan, hoe Jezus bad
voor wie Hem gekruisigd had,
'k weet dan: "Bij de Heiland is
ook voor mij vergiffenis."

Zie ik, hoe genaad' ontving,
die met Hem aan 't kruishout hing,
'k bid, mij voelend Hem gelijk,
"Heer, gedenk mij in uw rijk!"

Hoor ik, hoe Hij klaagde, dat
Hem zijn God verlaten had,
'k weet dan, wat mij ook ontvall',
God mij nooit verlaten zal!

Hoor ik, hoe Hij riep: "Mij dorst!"
dan roep ik: "O Levensvorst,
Gij, Gij naamt de bitt're dronk,
die deez' aard verzoening schonk!"

Op zijn kreet: "Het is volbracht,"
antwoordt mijn aanbedding zacht:
"Jezus, ook voor mij verwierf
Gij verlossing, toen Gij stierft."

Hoor ik, hoe het laatst van al
Hij zijn geest aan God beval,
weet ik ook mijn geest en lot
in de handen van mijn God.

4. O hoofd, bedekt met wonden,

belaan met smart en hoon,
o hoofd, ten spot ombonden
met ene doornenkroon,
eertijds gekroond met stralen
van meer dan aardse gloed,
waarlangs nu drupp'len dalen:
'k breng zeeg'nend U mijn groet!

Van al de last dier plagen,
met goddelijk geduld,
o Heer, door U gedragen,
heb ik, heb ik de schuld!
Och, zie, hoe 'k voor uw ogen
hier als een zondaar sta,
en schenk vol mededogen,
m' een blik van uw gena!

Wat stof tot zielsverblijden,
hoe zalig is 't en goed,
dat 'k in uw bitter lijden
mijn redding vinden moet!
O, mocht ik U, mijn Leven,
daar 'k bij uw kruishout kniel,
mij zelf ten offer geven:
wat winste deed mijn ziel!

U zij de dank mijns harten,
U, Jezus, dierb're vriend,
voor 't dragen van die smarten,
alleen door mij verdiend!
Och, blijv', wat troost ik derve,
de hoop op U mij bij,
opdat, wanneer ik sterve,
in U mijn einde zij!

Als 'k eens van d' aarde scheid,
och, wijk dan niet van mij!
Als ik de doodssnik beide
och, sta dan aan mijn zij!
En wordt mijn strijd het bangste,
laat dan in angst en pijn
uw doorgeworsteld' angste
mij tot vertroosting zijn!

Verschijn dan aan mijn sponde,
schenk laaf'nis in mijn nood!
Wijs m' in mijn laatste stonde
op uw verzoeningsdood!
'k Houd dan in stervenssmarte
de blik naar 't kruis gericht,
en klem dat vast aan 't harte:
zo valt het sterven licht!

5. Grote God, wij loven U,
Heer, o sterkste aller sterken!
Heel de wereld buigt voor U
en bewondert uwe werken.
Die Gij waart ten allen tijd,
blijft Gij ook in eeuwigheid!

Alles wat U prijzen kan,
U, de Eeuw'ge, Ongeziene,
looft uw liefd' en zingt ervan!
Alle eng'len, die U dienen,
roepen U nooit lovensmoe:
"Heilig, heilig, heilig" toe!

Heer, ontferm U over ons,
open uwe Vaderarmen,
stort uw zegen over ons,
neem ons op in uw erbarmen!
Eeuwig blijft uw trouw bestaan...
laat ons niet verloren gaan!

6. Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
hangt ten spot van snode smaders.
Zoon des Vaders,
waar is toch uw almacht thans,
waar uw goddelijke glans?

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
en Hij hangt er mijnentwegen,
mij ten zegen.
Van de vloek maakt Hij mij vrij,
en zijn sterven zaligt mij.

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
ook voor mij heeft Hij zijn leven
veil gegeven.
Brand, mijn hart, ontbrand in gloed
jegens Hem, mijn hoogste goed.

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis,
en ik zou in droeve dagen
troost'loos klagen?
Klagen, neen! Bij dit gezicht
valt de zwaarste last mij licht.

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis!
'k Heb mij, heer, in dood en leven
U gegeven.
'k Leef, in vreugd en tegenheen,
'k leef en sterf voor u alleen

7. Is dat, is dat mijn Koning,
dat aller vaad'ren wens,
is dat, is dat zijn kroning?
Zie, zie, aanschouw de mens!
Moet Hij dat spotkleed dragen,
dat riet, die doornenkroon,
lijdt Hij die spot, die slagen,
Hij, God, uw eigen Zoon?

Ja, ik kost Hem die slagen,
die smarten en die hoon;
ik doe dat kleed Hem dragen,
dat riet, die doornenkroon;
ik sloeg Hem al die wonden,
voor mij moet Hij daar staan;
ik deed door mijne zonden,
Hem al die jamm'ren aan.

O Jezus, man van smarten,
Gij aller vaad'ren wens,
herinner aller harten
't aandoenlijk: "Zie den mens!"
Laat mij toch nooit vergeten
die kroon, dat kleed, dat riet!
Dit trooste mijn geweten:
't is al voor mij geschied!

8. Op die heuvel daarginds,
stond een ruwhouten kruis,
het symbool van vervloeking en schuld.
Maar dat kruis is voor ons, toch het
kostbaarst kleinood,
daar Gods wet aan dat hout werd
vervuld.

Refrein:

*'k Klem mij daarom aan Golgotha's kruis,
tot de Heer' komt en met Hem het loon,
als die grote dag aanbreekt en Hij ons dat
kruis
dan verwisselt voor d' eeuwigheidskroon.*

O, dat ruwhouten kruis,
door de wereld gesmaad,
heeft een wond're bekoring en macht.
Want Gods Zoon liet Zijn troon, Hij droeg
smaadheid en hoon,
om de vreugd' die dat kruis voor ons
bracht.

Refrein.

Van dat ruwhouten kruis,
met het bloed van Gods Zoon,
straalt een licht dat door niets wordt
gedoofd.
Vol van schoonheid en pracht, vol van
reddende kracht,
voor een ieder die in Hem gelooft.

Refrein.

Help mij Heer', aan dat kruis,
trouw te zijn tot de dood,
ook als hier smaad en spot is mijn loon.
Want dat kruis droeg de straf, nam de
schuld van mij af,
't werd de toegang voor mij tot Gods
troon.

Refrein.

9. U zij de glorie, opgestane Heer!

U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend strómen daald' een
engel af, heeft de steen genomen van 't
verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Ziet Hem verschijnen, Jezus onze Heer!
Hij brengt al de zijnen in zijn armen weer.
Weest dan volk des Heren, blijd' en
welgezind,
en zegt telken-kere: Christus overwint!
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer.

Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
Die mij heeft genezen, Die mij vrede
geeft?
In zijn godd'lijk wezen is mijn glorie
'groot,
Niets heb ik te vrezen in leven en dood.
U zij de glorie, opgestane Heer,
U zij de victorie, nu en immermeer

10. Jezus, leven van mijn leven,

Jezus, dood van mijne dood,
die voor mij U hebt gegeven,
in de bangste zielenood,
opdat ik niet hoop'loos sterven,
maar uw heerlijkheid zou erven,
duizend, duizend maal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer!

Gij, o Jezus, hebt gedragen
lasteringen, spot en hoon,
zijt gebonden en geslagen,
Gij, des Vaders eigen Zoon,
om van schuld en eeuwig lijden
mij, verloor'ne, te bevrijden,
duizend, duizend maal, o Heer,
zij u daarvoor dank en eer!

Heer, verzoener van mijn zonden,
Heiland, die mij hebt gezocht,
die mijn boeien hebt ontbonden,
en voor God mij vrijgekocht,
ik, onrein in schuld verloren,
ben opnieuw in U geboren:
duizend, duizend maal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer!

Dank, mijn Heiland, voor uw lijden,
voor uw bitt're bange nood,
voor uw heilig, biddend strijden,
voor uw trouw tot in de dood,
voor de wonden, U geslagen,
voor het kruis, door U gedragen;
duizend, duizend maal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer!

**11. Leer mij, o Heer, uw lijden recht
betrachten,**

in deze zee verzinken mijn gedachten:
o Liefde, die, om zondaars te bevrijden,
zo zwaar woudt lijden!

'k Zie U, God zelf, in eeuwigheid
geprezen,
tot in de dood als mens gehoorzaam
wezen,
in onze plaats gemarteld en geslagen.
de zonde dragen.

Ons hart bezwijkt, het beeft en doet ons
deinzen,
ontzagg'lijk kruis, als w' aan uw wond'ren
peinzen:
o Liefde, 'k zie en voel in uwe wonden
de vloek der zonden.

Dit slaat mijn trots, al mijn verdienste
neder,
't verlaagt mij diep, maar o, 't verhoogt
mij weder!
't Meldt mij mijn heil, die van Gods
tegenstander
in vriend verander.

Mijn Heiland, laat uw Geest mij telkens
leren,
hoe 'k in geloof uw kruisdood moet
vereren,
om in mijn hart de liefdevlam t'
ontsteken
en aan te kweken.

Daar G' U voor mij hebt in de dood
gegeven,
hoe zou ik dan naar mijne wil nog leven?
Zou 'k U, o Heer, die voor mijn schuld
woudt lijden,
mijn hart niet wijden?

Zou ik mijn kruis in kommervolle tijden,
de zwaarste smart dan niet geduldig
lijden,
daar Gij uit liefde zo veel zware plagen
voor ons woudt dragen!

Och, als ik, Heer, om mijne zonde beve,
dat dan uw kruis mij weder ruste geve:
dat kruis zij dan mijn vreed' en vreugde
tevens,
o God mijns levens!

12. Kroon Hem met gouden Kroon,

het Lam op zijne troon
Hoor, hoe het hemels loflied al
verwint in heerlijk schoon.
Ontwaak, mijn ziel en zing
van Hem, die voor u stierf.
En prijs Hem in all' eeuwigheên,
die 't heil voor u verwierf.

Kroon Hem, der liefde Heer!
Aanschouw Hem, hoe Hij leed;
Zij wonden tonen 't gans heelal
wat Hij voor 't mensdom deed.
De eng'len om Gods troon,
all' overheid en macht,
zij buigen dienend zich ter neer
voor zulke wond're pracht.

Kroon Hem, de Vrededorst!
wiens macht eens heersen zal
van pool tot pool, van zee tot zee;
't klinke over berg en dal.
Als alles voor Hem buigt
en vrede heerst alom,
wordt d' aarde weer een paradijs.
Kom, Here Jezus, kom!

14. De kerk van alle tijden

kent slechts een vaste grond:
't is Christus, die door lijden
zijn volk aan zich verbond
om haar als bruid te werven,
kwam hij ten hemel af
't was hij die door zijn sterven
aan haar het leven gaf.

Uit ieder volk verkoren,
toch in haar Heiland één,
is zij door Hem herboren,
blijft dit haar kracht alleen:
één Geest, één vast vertrouwen
één doop, één heilige dis,
één Heer, op wie te bouwen
haar troost en rijkdom is.

God houdt zijn kerk in leven,
hoe ook bespot, verdrukt,
door dwalingen omgeven,
verscheurd, uiteengerukt.
Al roepen van de tinnen
de wachters nog: Hoe lang?
Straks gaat de dag beginnen
en 't klagen wordt gezang.

Nog weet zij zich verbonden
in haar drieëenge Heer
met wie zijn trouw bevonden,
de strijders van weleer.
Een wolk van Godsgetuigen
omringt ons in de strijd,
tot wij met hen ons buigen,
gekroond met heerlijkheid.

15. Eens was ik een vreemd'ling voor God en mijn hart.

Ik kende geen schuld en 'k gevoelde geen
smart.
Ik vroeg niet: "Mijn ziele, doorziet gij uw
lot?
Hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor
God?"

Al sprak daar een stem uit de heilige
blaân
van 't Lam, met de zonden der wereld
belaân,
ik zocht bij de kruispaal geen veilige wijk,
'k stond blind en van verre, in mij zelven
zo rijk.

Ik deed als Jeruzalems dochters weleer,
ik weend' om de pijn van mijn lijdende
Heer,
maar dacht er niet aan, dat ik zelf door
mijn schuld
Zijn kroon had gevlochten, Zijn beker
gevuld.

Maar toen mij God Geest aan mij zelf had
ontdekt,
toen werd in mijn ziele de vreze gewekt.
Toen voeld' ik wat eisen Gods heiligheid
deed.
Daar werd al mijn deugd een
wegwerpelijk kleed.

Toen vlucht' ik tot Jezus. Hij heeft mij
gered!
Hij heeft mij verlost van het vonnis der
wet!
Mijn heil en mijn vreugd' en mijn leven
werd Hij.
Ik boog m', en geloofd', en mijn God
sprak mij vrij!

Nu ken ik die waarheid, zo diep als gewis,
dat Christus alleen mijn gerechtigheid is.
Nu tart ik de dood, nu verwin ik het graf.
Nu neemt mij geen satan de zegekroon
af.

Nu reis ik getroost onder 't heiligend
kruis
naar 't erfgoed hierboven, naar 't
Vaderlijk huis.
Mijn Jezus geleidt mij door d' aardse
woestijn.
"Gestorven voor mij!" zal mijn
zwanenzang zijn.

16. Ik wil zingen van mijn Heiland,

van zijn liefde, wondergroot,
die Zichzelve gaf aan 't kruishout
en mij redde van de dood.

Refrein:

*Zing, o zing van mijn Verlosser.
Met zijn bloed kocht Hij ook mij:
Aan het kruis schonk Hij genade,
droeg mijn schuld en ik was vrij.*

'k Wil het wonder gaan verhalen,
hoe Hij op Zich nam mijn straf.
Hoe in liefde en genade
Hij 't rantsoen gewillig gaf.

Refrein.

'k Wil mijn dierb're Heiland prijzen,
spreken van zijn grote kracht.
Hij kan overwinning geven
over zond' en satans macht.

Refrein.

Ik wil zingen van mijn Heiland,
hoe Hij smarten leed en pijn,
om mij 't leven weer te geven,
eeuwig eens bij Hem te zijn.

17. Lichtstad met uw paarlen poorten,

Wond're stad zo hoog gebouwd
Nimmer heeft men op deez' aarde,
Ooit uw heerlijkheid aanschouwd.

Refrein:

*Daar zal ik mijn Heer ontmoeten,
Luist'ren naar zijn liefdestem.
Daar geen rouw meer en geen tranen
In het nieuw Jeruzalem.*

Heilig oord vol licht en glorie
Waar de boom des levens bloeit
En de stroom van levend water
Door de gouden godsstad vloeit.

Refrein.

Schoon tehuis voor moede pelgrims
Komend uit de zand-woestijn,
Waar zij rusten van hun werken
Bij de springende fontein.

Refrein.

Wat een vreugde zal dat wezen
Straks vereend te zijn met Hem
In die stad met paarlen poorten
In het nieuw Jeruzalem.

Refrein.

18. Abide with me; fast falls the eventide;

The darkness deepens; Lord with me abide.
When other helpers fail and comforts flee,
Help of the helpless, O abide with me.

Swift to its close ebbs out life's little day;
Earth's joys grow dim; its glories pass away;
Change and decay in all around I see;
O Thou who changest not, abide with me.

I need Thy presence every passing hour.
What but Thy grace can foil the tempter's power?
Who, like Thyself, my guide and stay can be?
Through cloud and sunshine, Lord, abide with me.

I fear no foe, with Thee at hand to bless;
Ills have no weight, and tears no bitterness.
Where is death's sting? Where, grave, thy victory?
I triumph still, if Thou abide with me.

Hold Thou Thy cross before my closing eyes;
Shine through the gloom and point me to the skies.
Heaven's morning breaks, and earth's vain shadows flee;
In life, in death, O Lord, abide with me.

19. Blijf bij mij, Heer, want d' avond is nabij.

De dag verduistert, Here, blijf bij mij!
Als and're hulp m' ontbreekt, geluk m' ontvliedt,
der hulpelozen hulp, verlaat mij niet!

Weldra verloopt des levens kort getij,
vreugde verdoft, de glorie gaat voorbij.
Alles verzinkt, waar ik mij henen keer:
Gij houdt uw trouwe, o blijf bij mij, Heer!

'k Heb U altijd van node, dag en nacht,
slechts uw gena verwint des bozen macht.
Wie kan als Gij mijn gids en sterkte zijn?
Blijf bij mij, Heer, in nacht en zonnenschijn!

Geen vijand vrees ik, als Gij bij mij zijt,
tranen en leed zijn zonder bitterheid.
Waar is, o dood, uw schrik, graf, waar uw eer?
Meer dan verwinnaar blijf ik in de Heer.

Houd hoog uw kruis voor mijn verdonk'rend oog,
Licht in de schemer, leid mij naar omhoog!
De morgen daagt, de schaduw gaat voorbij:
in dood en leven, Heer, blijf mij nabij!

20. Amazing grace, How sweet the sound

That saved a wretch like me.
I once was lost, but now I am found,
Was blind, but now I see.

'Twas grace that taught my heart to fear,
And grace my fears relieved.
How precious did that grace appear
The hour I first believed.

Through many dangers, toils and snares
I have already come,
'Tis grace has brought me safe thus far
And grace will lead me home.

The Lord has promised good to me
His word my hope secures;
He will my shield and portion be,
As long as life endures.

Yea, when this flesh and heart shall fail,
And mortal life shall cease
I shall possess within the veil,
A life of joy and peace.

When we've been there ten thousand years
Bright shining as the sun,
We've no less days to sing God's praise
Than when we've first begun.

21. Alle roem is uitgesloten,

onverdiende zaligheem
heb ik van mijn God genoten,
'k roem in vrije gunst alleen!
Ja, eer ik nog was geboren,
eer Gods hand, die alles schiepte,
iets uit niets tot aanzijn riep,
heeft zijn liefde mij verkoren:
God is liefd', o eng'lenstem,
mensentong, verheerlijkt Hem!

Zo, zo lief had God de wereld,
dat Hij zijne eigen Zoon
voor die afgevallede wereld
overgaf aan smaad en hoon.
Ja, toen wij nog zondaars waren,
schonk d' Ontfermer ons gena,
stierf zijn Zoon op Golgotha,
stierf voor ons, die zondaars waren:
God is liefd', o eng'lenstem,
mensentong, verheerlijkt Hem!

Dat heet gadeloos' ontferming,
dat genade, rijk en vrij!

God schenkt redding, schenkt bescherming,
schenkt z' aan zondaars, schenkt z' ook mij.
Ja, wanneer mijn onvermogen,
en mijn diep bederf mij smart,
toont mij 't godd'lijk Vaderhart
zijn verlossend mededogen:
God is liefd', o eng'lenstem,
mensentong, verheerlijkt Hem!

Kan een vrouw haar kind vergeten,
als haar zuig'ling schreit van pijn?
Zou z' een ware moeder heten,
en zo weinig moeder zijn?
Maar, al kon dit moog'lijk wezen,
Vader, Gij vergeet mij niet!
Neen, dit heb ik nooit te vrezen:
God is liefd', o eng'lenstem,
mensentong, verheerlijkt Hem!

Zal eens 't graf mijn stof verzaam'len,
juichend zal in stervenspijn
't laatste woord, dat ik zal staam'len,
vrije gunst, genade zijn.
Ja, die zal ik eeuwig danken,
waar 'k de Vader en de Zoon
eeuwig lofzing voor de troon,
dan herhaal ik nog die klanken:
God is liefd', o eng'lenstem,
mensentong, verheerlijkt Hem!

22. Wat de toekomst brengen moge,

Mij geleidt des Heeren hand;
moedig sla ik dus de oogen
naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen;
Vader, wat Gij doet is goed!
Leer mij slechts het heden dragen
met een rustig kalmen moed!

Heer, ik wil Uw liefde loven,
al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft gelooven,
ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij Uw wegen duister,
zie, ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al Uw luister,
als ik in Uw hemel kom!

Laat mij niet mijn lot beslissen:
zoo ik mocht, ik durfde niet.
Ach, hoe zou ik mij vergissen,
Als Gij mij de keuze liet!
Wil mij als een kind behand'len,
dat alleen den weg niet vindt:
neem mijn hand in Uwe handen
en geleid mij als een kind.

Waar de weg mij brengen moge,
aan des Vaders trouwe hand
loop ik met gesloten oogen
naar het onbekende land.

23. Vaste rots van mijn behoud,

als de zonde mij benauwt,
laat mij steunen op uw trouw,
laat mij rusten in uw schouw,
waar het bloed door u gestort,
mij de bron des levens wordt.

Jezus, niet mijn eigen kracht,
niet het werk door mij volbracht,
niet het offer dat ik breng,
niet de tranen die ik pleng,
schoon ik ganse nachten ween,
kunnen redden, Gij alleen.

Zie, ik breng voor mijn behoud
U geen wierook, mirr' of goud;
moede kom ik, arm en naakt,
tot de God, die zalig maakt,
die de arme kleedt en voedt,
die de zondaar leven doet.

Eenmaal als de stonde slaat,
dat dit lichaam sterven gaat,
als mijn ziel uit d' aardse woon
opklimt tot des rechters troon,-
Rots der eeuwen, in uw schoot
berg mijn ziele voor de dood.

24. Rock of Ages, cleft for me,
Let me hide myself in Thee;
Let the water and the blood,
From Thy wounded side which flowed,
Be of sin the double cure,
Save from wrath and make me pure.

Not the labor of my hands
Can fulfill Thy law's demands;
Could my zeal no respite know,
Could my tears forever flow,
All for sin could not atone;
Thou must save, and Thou alone.

Nothing in my hand I bring,
Simply to Thy cross I cling;
Naked, come to Thee for dress;
Helpless, look to Thee for grace;
Foul, I to the fountain fly;
Wash me, Savior, or I die.

While I draw this fleeting breath,
When my eyes shall close in death,
When I rise to worlds unknown,
And behold Thee on Thy throne,
Rock of Ages, cleft for me,
Let me hide myself in Thee.

25. Prijs, mijn ziel, de Hemelkoning,
breng uw schatting aan zijn voet,
die mij door zijn gunstbetoning
heil, vergeving smaken doet!
Halleluja, halleluja,
prijs de Koning, 't eeuwig goed!

Prijs Hem, die in bange tijden
onze vaad'ren uitkomst gaf!
Prijs Hem, die ook ons wil leiden,
snel tot hulp en traag tot straf!
Halleluja, halleluja,
d' eeuwen door tot steun en staf!

Vaderlijk wil Hij ons schragen,
kennend onze zwakke kracht,
in zijn arm beschermend dragen
uit des vijands overmacht.
Halleluja, halleluja,
Hem, die ons verlossing bracht!

Bloemen zijn wij, die verkwijnen
en door 't stormgeweld vergaan.
Zie, wij rijzen en verdwijnen,
waar Gij eeuwig blijft bestaan.
Halleluja, halleluja,
loof zijn onvolprezen naam!

Eng'len, helpt ons Hem 't aanbidden,
gij, die ziet zijn aangezicht!
Zonnen, sterren, buigt te midden
van al 't schepsel in het licht!
Halleluja, halleluja,
Hem, genadig in 't gericht!

26. Praise, my soul, the King of Heaven;
To His feet thy tribute bring.
Ransomed, healed, restored, forgiven,
Who like me His praise should sing
Praise him ! Praise him!
Praise the everlasting King.

Praise Him for His grace and favour
To our fathers in distress.
Praise Him still the same for ever,
Slow to chide, and swift to bless
Praise him ! Praise him!
Glorious in His faithfulness.

Father-like He tends and spares us;
Well our feeble frame He knows.
In His hands He gently bears us,
Rescues us from all our foes.
Praise him ! Praise him !
Widely as His mercy flows

Angels, help us to adore him
Ye behold Him face to face;
Sun and moon, bow down before Him,
Dwellers all in time and space
Praise him ! Praise him !
Praise with us the God of grace.

27. Een vaste burcht is onze God,
een toevlucht voor de Zijnen!
Al drukt het leed, al dreigt het lot,
Hij doet zijn hulp verschijnen!
De vijand rukt vast aan
met opgestoken vaan;
hij draagt zijn rusting nog

van gruwel en bedrog,
maar zal als kaf verdwijnen!

Geen aardse macht begeren wij,
die gaat welras verloren.
Ons staat de sterke Held ter zij,
dien God ons heeft verkoren.
Vraagt gij zijn naam? Zo weet,
dat Hij de Christus heet,
Gods eengeboren Zoon,
verwinnaar van de troon:
de zeeg' is ons beschoren!

En grimd' ook d'open hel ons aan
met al haar duizendtallen,
toch zal geen vrees ons nederslaan,
toch doen wij 't krijgslid schallen.
Hoe ook de satan woedt,
wij staan hem voet voor voet,
wij tarten zijn geweld;
zijn vonnis is gevelde:
één woord reeds doet hem vallen!

Gods Woord houdt stand in eeuwigheid
en zal geen duimbreed wijken.
Beef, satan! Hij, die ons geleidt,
zal u de vaan doen strijken!
Delf vrouw en kind'ren 't graf,
neem goed en bloed ons af,
het brengt u geen gewin:
wij gaan ten hemel in
en erven koninkrijken!

28. 't Oog omhoog, het hart naar boven,
hier beneden is het niet!
't Ware leven, lieven, loven
is maar, waar men Jezus ziet.
Wat men hoort of ziet op aard'
is ons kost'lijk hart niet waard;
wil men leven, lieven, loven:
't oog omhoog, het hart naar boven!

Jezus, bron dier hemelvreugde,
die ons hart eens smaken zal,
wat ons ooit op aard' verheugde,
Gij verheugt ons boven al;
daar Gij ons reeds hier bereidt
voor des hemels heerlijkheid,
waar w' U eeuwig lieven, loven:
Jezus, trek ons hart naar boven!

Och, dat aller mensen tongen,
aller eng'len zang, o Heer,
samenstemden, samen zongen
eeuwig tot uw lof en eer!
Zonder einde geeft uw lof,
Jezus, ons de rijkste stof!
Trek tot U ons hart naar boven,
dat w' U eeuwig lieven, loven.

Psalm 22

1. Mijn God, mijn God, waarom verlaat
Gij mij,
En redt mij niet, terwijl ik zwoeg en strij',
En brullend klaag in d' angsten die ik lij',
Dus fel geslagen?
't Zij ik, mijn God, bij dag moog' bitter
klagen,
Gij antwoordt niet; 't Zij ik des nachts
moog' kermen.
Ik heb geen rust, ook vind ik geen
ontfermen
In mijn verdriet.

13. Ik loof eerlang U in een grote schaar,
En, wat ik U beloofd' In't heetst gevaar,
Betaal ik, op het heilig dankaltaar,
Bij die U vrezan,
't Zachtmoedig volk zal rijk verzadigd
wezen,
Ten dis geleid.
Wie God zoekt, zal Hem prijzen.
Zo leev' Uw hart, door 's hemels
gunstbewijzen,
In eeuwigheid!

14. Eerlang gedenkt hieraan het
wereldrond;
Haast wendt het zich tot God met hart en
mond;
En, waar men ooit de wildste volken
vond,
Zal God ontvangen
Aanbidding, eer en dankb're lofgezangen.
Want Hij regeert,
En zal Zijn almacht tonen;
Hij heerst, zover de blindste heid'nen
wonen,
Tot Hem bekeerd.

Psalm 42

1. 't Hijgend hert, der jacht ontkomen,
Schreeuwt niet sterker naar 't genot
Van de frisse waterstromen,
Dan mijn ziel verlangt naar God.
Ja, mijn ziel dorst naar den HEER;
God des levens, ach, wanneer
Zal ik naad'ren voor Uw ogen,
In Uw huis Uw naam verhogen?

3. O mijn ziel, wat buigt g' u neder?
Waartoe zijt g' in mij ontrust?
Voed het oud vertrouwen weder;
Zoek in 's Hoogsten lof uw lust;
Want Gods goedheid zal uw druk
Eens verwiss'len in geluk.
Hoop op God, sla 't oog naar boven;
Want ik zal Zijn naam nog loven.

5. Maar de HEER zal uitkomst geven,
Hij, die 's daags Zijn gunst gebiedt;
'k Zal in dit vertrouwen leven,
En dat melden in mijn lied;
'k Zal Zijn lof zelfs in den nacht

Zingen, daar ik Hem verwacht;
En mijn hart, wat mij moog' treffen,
Tot den God mijns levens heffen.

Psalm 68

2. Maar 't vrome volk, in U verheugd,
Zal huppelen van zielevreugd,
Daar zij hun wens verkrijgen;
Hun blijdschap zal dan, onbepaald,
Door 't licht, dat van Zijn aanzicht straalt,
Ten hoogsten toppunt stijgen.
Heft Gode blijde psalmen aan;
Verhoogt, verhoogt voor Hem de baan;
Laat al wat leeft Hem eren;
Bereidt den weg, in Hem verblijd,
Die door de vlakke velden rijdt;
Zijn naam is HEER der heren.

10. Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid;
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven;
Hij kan, èn wil, èn zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.

11. Gewis, hoe hoog de nood mag gaan,
God zal Zijns vijands kop verslaan;
Dien haar'gen schedel vellen;
Die trots, wat heilig is, onteert,
En, daar hij schuld met schuld vermeert,
Zich tegen Hem durft stellen.
De HEER heeft Zelf ons toegezeid:
"'k Zal u, door macht en wijs beleid,
Uit Bazan weer doen komen;
U zullen, als op Mozes' beê,
Wanneer uw pad loopt door de zee,
Geen golven overstromen."

16. Gij koninkrijken, zingt Gods lof;
Heft psalmen op naar 't hemelhof,
Van ouds Zijn troon en woning;
Waar Hij, bekleed met eer en macht,
Zijn sterke stem verheft met kracht,
En heerst als Sions Koning.
Geeft sterkt' aan onzen God en HEER;
Hij heeft in Israël Zijn eer
En hoogheid willen tonen.
Erkent dien God; Hij is geducht;
En doet Zijn sterkte boven lucht
En boven wolken wonen.

Psalm 118

1. Laat ieder 's HEEREN goedheid loven;
Want goed is d' Oppermajesteit;
Zijn goedheid gaat het al te boven;
Zijn goedheid duurt in eeuwigheid.
Laat Isrel nu Gods goedheid loven,
En zeggen: "Roemt Gods majesteit;

Zijn goedheid gaat het al te boven;
Zijn goedheid duurt in eeuwigheid!"

11. De steen, dien door de
tempelbouwers
Veracht'lijk was een plaats ontzegd,
Is, tot verbazing der beschouwers,
Van God ten hoofd des hoeks gelegd.
Dit werk is door Gods alvermogen,
Door 's HEEREN hand alleen geschied;
Het is een wonder in onz' ogen;
Wij zien het, maar doorgronden 't niet.

12. Dit is de dag, de roem der dagen,
Dien Isrels God geheiligd heeft;
Laat ons verheugd, van zorg ontslagen,
Hem roemen, die ons blijdschap geeft.
Och HEER, geef thans Uw zegeningen;
Och HEER, geef heil op dezen dag;
Och, dat men op deez' eerstelingen
Een rijken oogst van voorspoed zag.

13. Gezegend zij de grote Koning,
Die tot ons komt in 's HEEREN naam!
Wij zeeg'nen u uit 's HEEREN woning;
Wij zegenen u al te zaâm.
De HEER is God, door Wien w'
aanschouwen
Het vrolijk licht, na bang gevaar;
Bindt d' offerdieren dan met touwen
Tot aan de hoornen van 't altaar.

14. Gij zijt mijn God, U zal ik loven,
Verhogen Uwe majesteit;
Mijn God, niets gaat Uw roem te boven;
U prijz' ik tot in eeuwigheid.
Laat ieder 's HEEREN goedheid loven,
Want goed is d' Oppermajesteit;
Zijn goedheid gaat het al te boven;
Zijn goedheid duurt in eeuwigheid!

Psalm 146

1. Prijs den HEER met blijde galmen;
Gij, mijn ziel, hebt rijke stof;
'k Zal, zo lang ik leef, mijn psalmen
Vrolijk wijden aan Zijn lof;
'k Zal, zo lang ik 't licht geniet,
Hem verhogen in mijn lied.

3. Zalig hij, die in dit leven
Jacobs God ter hulpe heeft;
Hij, die door den nood gedreven,
Zich tot Hem om troost begeeft;
Die zijn hoop, in 't hachlijkst lot,
Vestigt op den HEER, zijn God.

8. 't Is de HEER van alle heren,
Sions God, geducht in macht,
Die voor eeuwig zal regeren
Van geslachte tot geslacht.
Sion, zing uw God ter eer!
Prijs Zijn grootheid; loof den HEER.